

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นขึ้นมา — การศึกษาพระคัมภีร์ KJV พร้อมเลขสตรอง

กางเขน หลักฐาน และการเสด็จกลับมา — เหตุใดการสิ้นพระชนม์จึงต้องเป็นเช่นนั้น และสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป

หลักคำสอนพื้นฐานในพระคัมภีร์ — พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

คำนำ

เหตุใดพระเยซูจึงต้องสิ้นพระชนม์ อุโมงค์ที่ว่างเปล่านั้นพิสูจน์อะไร จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อพระองค์เสด็จกลับมา บทศึกษานี้ นำคำถามทั้งสามข้อนั้นไปสู่พระคัมภีร์ และให้พระคัมภีร์ตอบคำถามเหล่านั้นด้วยถ้อยคำของพระคัมภีร์เอง

การศึกษานี้ครอบคลุมเหตุผลว่าทำไมพระโลหิตจึงต้องหลั่งออก การศึกษานี้ครอบคลุมว่าพระองค์เสด็จลงมาต่ำเพียงใด และไม่ว่ากางเขนนั้นทำให้พระองค์ต้องเสียอะไรไปบ้าง การศึกษานี้ครอบคลุมพระบิดาที่ทรงเรียกพระบุตรว่าพระเจ้าและองค์พระผู้เป็นเจ้า การศึกษานี้ครอบคลุมพระยาห์เวห์ผู้ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของดาวิด การศึกษานี้ครอบคลุมพระคริสต์ผู้ทรงเป็นขึ้นจากความตาย และพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ในผู้คนที่พระองค์ทรงช่วยให้รอด การศึกษานี้ครอบคลุมการเสด็จกลับมาของพระองค์ และการเลือกที่ยืนยงอยู่ตลอดกาล

คำถามสามข้อที่การศึกษานี้ตอบ:

1. เหตุใดความมรณาของพระเยซูจึงต้องเป็นด้วยพระโลหิต และไม่ใช่ว่าสิ่งที่ยากกว่า
2. ดาวิดจะเรียกบุตรของตนเองว่าองค์เจ้านายของตนได้อย่างไรในสดุดี 110:1?
3. การฟื้นคืนพระชนม์พิสูจน์อะไร และจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา

จุดยึดเริ่มต้น

1 ทิโมธี 2:5 ด้วยเหตุว่า มีพระเจ้าองค์เดียวและมีคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์ (6) ผู้ทรงประทานพระองค์เองเป็นค่าไถ่สำหรับคนทั้งปวง เหตุการณ์นี้เป็นพยานในเวลาอันเหมาะสม

พระเจ้าองค์เดียว + คนกลางคนเดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้เป็นมนุษย์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: คนกลาง (ผู้ที่ยืนอยู่ระหว่างสองฝ่ายที่แยกจากกันเพื่อนำทั้งสองฝ่ายกลับมาคืนดีกัน) จะต้องเป็นของทั้งสองฝ่ายอย่างสมบูรณ์ มิฉะนั้นเขาไม่อาจทำหน้าที่เป็นคนกลางได้ ลองดูสิ่งที 1 ทิโมธี 2:5 กล่าวว่าคนกลางคือ "คริสต์เยซูผู้เป็นมนุษย์" พระเยซูคริสต์จะต้องเป็นมนุษย์ มิฉะนั้นพระองค์ไม่อาจยืนอยู่ในที่ที่มนุษย์ยืนและตายด้วยความตายอย่างมนุษย์ได้ ลองดูสิ่งที 2 โครินธ์ 5:19 กล่าวว่า "จริงใจในความตายนั้น: "พระเจ้าทรงอยู่ในพระคริสต์" พระเยซูคริสต์จะต้องเป็นพระเจ้า มิฉะนั้นความตายของพระองค์ก็เป็นเพียงมนุษย์อีกคนหนึ่ง

ตายไป ไม่ได้ให้ความรอด (การช่วยให้พ้นจากบาปและโทษของบาป) แก่ผู้ใดเลย นี่คือเหตุผลว่าทำไมคำตอบสำหรับคำถาม "พระเยซูคือใคร" จึงไม่ใช่คำถามรองสำหรับนักวิชาการเท่านั้น หลักคำสอนทั้งหมดเรื่องความรอดขึ้นอยู่กับคำตอบของคำถามนั้น)

H. เหตุใดความตายจึงต้องเป็นเช่นนั้น — สะพานกลับคืนสู่พระเจ้า

H1. ปัญหา ที่ระบุไว้อย่างชัดเจน

อิสยาห์ 59:2 แต่ความชั่วช้าของเจ้าทั้งหลายได้กระทำให้เกิดการแยกระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า และบาปของเจ้าทั้งหลายได้บังพระพักตร์ของพระองค์เสียจากเจ้า พระองค์จึงมิได้ยิน

ความชั่วช้าของเจ้าได้กระทำให้ตัวเจ้าเองแยกจากพระเจ้าของเจ้า

โรม 3:23 เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า

เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า.

H2. ทำไมต้องเป็นเลือด และไม่ใช่อะไรที่ง่ายกว่า

ฮีบรู 9:22 และตามพระราชบัญญัติถือว่า เกือบทุกสิ่งจะถูกชำระด้วยโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย **[G859 aphesis ■]**

ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกก็ไม่มีการอภัยบาปเลย

เลวีนิติ 17:11 เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด เราได้ให้เลือดแก่เจ้าเพื่อใช้บนแท่น เพื่อกระทำการลบมลทินบาปแห่งจิตวิญญาณของเจ้า เพราะว่าเลือดเป็นที่ทำการลบมลทินบาปแห่งจิตวิญญาณ

ชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด --> เลือดนั้นแหละที่ทำการลบมลทินบาปให้แก่ชีวิต

ฮีบรู 10:4 เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระความบาปได้

เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระความบาปได้.

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: นำข้อพระคัมภีร์สามข้อนี้มารวมกัน แล้วระบบการถวายเครื่องบูชาในสมัยโบราณทั้งหมดก็อธิบายตัวมันเองได้ ชีวิตอยู่ในเลือด บาปมีค่าไถ่เป็นชีวิต ในสมัยโบราณ การถวายเครื่องบูชาสัตว์ให้การลบมลทินบาป (การปกคลุมบาปชั่วคราวที่คืนสถานะของบุคคลนั้นต่อพระพักตร์พระเจ้า) วันแล้ววันเล่า เป็นเวลาหลายร้อยปี ฮีบรูกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าการถวายเครื่องบูชาสัตว์ไม่อาจลบล้างบาปได้เลย ถ้าเช่นนั้น การถวายเครื่องบูชาสัตว์ทั้งหมดนั้นมีไว้เพื่ออะไร การถวายเครื่องบูชาสัตว์ทำให้หนี้บาปยังคงไม่ได้รับการชำระอย่างเห็นได้ชัด การถวายเครื่องบูชาสัตว์เป็นการเตือนความจำซ้ำแล้วซ้ำเล่าในแต่ละวันเป็นเวลานานว่ามีชีวิตหนึ่งที่ยังคงเป็นหนี้อยู่ การถวายเครื่องบูชาสัตว์รักษาการเตือนความจำนั้นไว้จนกว่าจะถึงความตายเพียงหนึ่งเดียวที่สามารถชำระหนี้บาปได้อย่างสมบูรณ์)

H3. พระองค์เสด็จลงมาต่ำเพียงใด

ฟิลิปปี 2:5 ท่านจงมีน้ำใจอย่างนี้ เหมือนอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงมีด้วย (6) พระองค์ผู้ทรงสภาพของพระเจ้า แต่มิได้ทรงถือว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่จะต้องยึดถือ (7) แต่ได้กลับทรงสละ และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ (8) และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลง ยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่กางเขน

ทรงอยู่ในสภาพพระเจ้า --> ทรงรับสภาพผู้รับใช้ --> ทรงเชื่อฟังจนถึงความตาย คือความตายบนกางเขน

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: สังเกตลำดับของการเสด็จลงมาในฟิลิปปี 2:6-8 พระเยซูทรงอยู่ในสภาพพระเจ้า พระเยซูทรงกระทำพระองค์เองให้ไว้เกียรติ พระเยซูทรงรับสภาพผู้รับใช้ พระเยซูทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ พระเยซูทรงถ่อมพระองค์ลง พระเยซูทรงเชื่อฟัง พระเยซูสิ้นพระชนม์ จากนั้นเปาโลได้เพิ่มถ้อยคำอีกสองคำที่ประโยคนั้นไม่จำเป็นต้องมีเลยตามหลักไวยากรณ์ นั่นคือ "แม้กระทั้งความมรณาที่กางเขน" การกล่าวเพียงว่าพระเยซูสิ้นพระชนม์นั้นยังไม่เพียงพอสำหรับเปาโล ลักษณะเฉพาะของการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเป็นส่วนหนึ่งของประเด็นที่เปาโลต้องการสื่อ)

H4. สิ่งที่พระองค์ต้องเสียไปจริงๆ — ตรัสไว้ล่วงหน้า และตรัสซ้ำอีกภายหลัง

อิสยาห์ 50:6 ข้าพเจ้าหันหลังให้แก่ผู้ที่โบยตีข้าพเจ้า และหันแก้มให้แก่คนที่ตีกะโหลกศีรษะข้าพเจ้าออก ข้าพเจ้าไม่หันหน้าจากความอายแก่การถ่มน้ำลายรด

ข้าพเจ้าหันหลังให้แก่ผู้ที่โบยตี --> ข้าพเจ้ามิได้ซ่อนหน้าจากความอับอายและการถ่มน้ำลายรด

สดุดี 22:16 พระเจ้าข้า บรรดาสุนัขล้อมรอบข้าพระองค์ไว้ คนทำชั่วหมู่หนึ่งล้อมข้าพระองค์ เขาแทงมือแทงเท้าข้าพระองค์ (17) ข้าพระองค์นับกระดูกทั้งหลายของข้าพระองค์ได้เป็นชิ้นๆ เขาจ้องมองและยั้มเยาะข้าพระองค์ (18) เสื้อผ้าของข้าพระองค์ เขาแบ่งปันกัน ส่วนเสื้อของข้าพระองค์นั้นเขาก็จับสลากกัน

เขาก็กินหนังกับแกมมือและเท้าของข้าพเจ้า --> เขาแบ่งปันเสื้อผ้าของข้าพเจ้ากันเอง และจับฉลากเอาเสื้อคลุมของข้าพเจ้า

มัทธิว 27:35 ครั้นตรึงพระองค์ที่กางเขนแล้ว เขาก็เอาฉลองพระองค์มาจับสลากแบ่งปันกันเพื่อจะสำเร็จตามพระวจนะโดยศาสดาพยากรณ์ซึ่งว่า "เสื้อผ้าของข้าพระองค์ เขาแบ่งปันกัน ส่วนเสื้อของข้าพระองค์นั้น เขาก็จับสลากกัน"

พวกเขาตรึงพระองค์ที่กางเขน และแบ่งฉลองพระองค์กัน โดยการจับลาก --> เพื่อพระองค์จะสำเร็จ

ยอห์น 19:34 แต่ทหารคนหนึ่งเอาทวนแทงที่สีข้างของพระองค์ และโลหิตกับน้ำก็ไหลออกมาทันที

หอกแทงที่สีข้างของพระองค์ --> โลหิตและน้ำก็ไหลออกมาทันที

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: ดาวิดเขียนเกี่ยวกับมือและเท้าที่ถูกแทงในสดุดี 22 ดาวิดเขียนเกี่ยวกับทหารที่แบ่งปันเสื้อผ้ากันในสดุดี 22 ดาวิดเขียนสิ่งนี้เป็นเวลาหนึ่งพันปีก่อนที่จะมีใครในอิสราเอลเคยเห็นการตรึงกางเขน ดาวิดไม่ได้พรรณนาถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเขาเองเป็นการส่วนตัว มัทธีวเขียนหลายศตวรรษต่อมา หลังจากการตรึงกางเขนของพระเยซูเกิดขึ้นแล้ว มัทธีวบันทึกไว้ว่าทหารทำตามสดุดี 22 พรรณนาไว้ทุกประการ มัทธีวระบุเหตุผลว่าทำไมทหารจึงทำเช่นนี้: "เพื่อจะสำเร็จตามคำที่ไว้" อ่านทั้งสองเรื่องราวไปพร้อมกัน ดาวิดเขียนบันทึกของเขาโดยมองไปข้างหน้าในกาลเวลา โดยไม่มีทางรู้ได้เลยว่า การตรึงกางเขนจะเกิดขึ้น มัทธีวเขียนบันทึกของเขาโดยมองย้อนกลับไปที่การตรึงกางเขน โดยไม่มีทางปฏิเสธได้เลยว่า การตรึงกางเขนได้เกิดขึ้นแล้ว)

H5. ความตายนั้นมิใช่เพื่ออะไร — สะพาน ไม่ใช่โซกนาฏกรรม

โรม 5:8 แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา [G2644 katallasso ■] (9) เพราะเหตุนั้นเมื่อเราเป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น เราจะพ้นจากพระพิโรธโดยพระองค์ (10) เพราะว่าถ้าขณะที่เรายังเป็นศัตรู เราได้กลับคืนดีกับพระเจ้าโดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อเรากลับคืนดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์แน่

ขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา --> เราจึงได้กลับคืนดีกับพระเจ้าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระองค์

2 โครินธ์ 5:18 ทั้งสิ้นนี้เกิดมาจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์ทางพระเยซูคริสต์ และทรงโปรดประทานให้เราได้รับใช้ในเรื่องการคืนดีกัน [G2643 katallage ■] (19) คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวจนะแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา (20) ฉะนั้นเราจึงเป็นราชทูตของพระคริสต์ โดยที่พระเจ้าทรงขอร้องท่านทั้งหลายทางเรา เราผู้แทนของพระคริสต์จึงขอร้องท่านให้คืนดีกันกับพระเจ้า (21) เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์

พระเจ้าทรงอยู่ในพระคริสต์ ทรงให้โลกกลับคืนดีกับพระองค์เอง --> พระองค์ทรงกระทำให้พระองค์ผู้ไม่ทรงรู้จักบาปเป็นความบาปเพื่อเรา

H6. ขุนนาง — ภาพเก่าที่พระองค์ทรงนำมาประยุกต์ใช้กับพระองค์เอง

กันดารวิถี 21:8 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงทำงูแมวเซาตัวหนึ่งติดไว้ที่เสา และต่อมาทุกคนที่ถูกกัดเมื่อเขามองดูเขาจะยังมีชีวิตอยู่ได้" (9) ดังนั้นโมเสสจึงทำงูทองสัมฤทธิ์ตัวหนึ่ง และติดไว้ที่เสา แล้วต่อมาถ้าผู้ใดถูกกัดคนใด ถ้าเขามองดูงูทองสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่ได้

ทุกคนที่ถูกกัด เมื่อมองดูสิ่งนั้น จะมีชีวิตอยู่

มุมมองที่แตกต่างกัน จากเดียวกัน — เสาในถิ่นทุรกันดาร และไม้กางเขนบนเนินเขา

ยอห์น 3:14 โมเสสได้ยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น (15) เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ (16) เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ (17) เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงใช้พระบุตรของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อจะพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยโลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น

โมเสสได้ยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น --> เพื่อผู้ใดที่วางใจในพระองค์จะไม่พินาศ

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: ความเชื่อมโยงระหว่างกันดารวิถี 21 กับยอห์น 3 นี้ไม่ใช่ความเชื่อมโยงที่การศึกษานี้คิดขึ้นเอง พระเยซูเองทรงกล่าวถึงความเชื่อมโยงนี้อย่างตรงไปตรงมาและออกเสียงชัดเจน เกี่ยวกับตัวตนของพระองค์เอง คนที่กำลังจะตายในถิ่นทุรกันดารไม่ได้รับคำสั่งให้แก้ไขตัวเอง คนที่กำลังจะตายในถิ่นทุรกันดารไม่ได้รับคำสั่งให้ล่าหาญ คนที่กำลังจะตายในถิ่นทุรกันดารไม่ได้รับคำสั่งให้ทำอะไรเพื่อให้ได้มาซึ่งการรักษา คนที่กำลังจะตายในถิ่นทุรกันดารได้รับคำสั่งให้มองดูสิ่งที่พระเจ้าทรงยกขึ้นบนเสา คนที่กำลังจะตายในถิ่นทุรกันดารที่มองดูก็มีชีวิตอยู่บัดนี้จึงนำเสนอเหตุการณ์นี้มาไว้ด้วยกันและสังเกตส่วนที่แปลกประหลาด งูทองสัมฤทธิ์ที่ถูกยกขึ้นบนเสานั้นมีรูปร่างเหมือนกับสิ่งเดียวกันที่กำลังฆ่าคนที่มองดูมัน เปาโลกล่าวถึงความจริงที่แปลกประหลาดในลักษณะเดียวกันเกี่ยวกับไม้กางเขน เปาโลกล่าวว่าพระเยซูทรงถูกทำให้เป็นบาปเพื่อเรา แม้ว่าพระเยซูไม่ทรงรู้จักบาปเลย (2 โครินธ์ 5:21) การรักษากลับคืนในรูปทรงเดียวกันกับคำสาปแช่ง)

I. พระบิดาเองทรงเรียกพระบุตรว่า "พระเจ้า" และ "องค์พระผู้เป็นเจ้า"

I1. สิบรูป 1:1 ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัสด้วยวิธีต่าง ๆ มากมายแก่บรรพบุรุษทางพวกศาสดาพยากรณ์ (2) แต่ในวันสุดท้าย เหล่านี้พระองค์ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายทางพระบุตร ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งให้เป็นผู้รับสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก พระองค์ได้ทรงสร้างกัลปจักรวาลโดยพระบุตร (3) พระบุตรทรงเป็นแสงสะท้อนสง่าราศีของพระเจ้า และทรงมีสถานะเป็นพินัยเดียวกันกับพระองค์ และทรงผดุงสรรพสิ่งไว้โดยพระดำรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ เมื่อพระบุตรได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระองค์เองแล้ว ก็ได้ทรงประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงเดชานุภาพเบื้องบน

พระองค์ได้ตรัสกับเราโดยพระบุตร + ผู้ซึ่งพระองค์ทรงสร้างโลกทั้งหลายโดยพระบุตรนั้น --> ผู้ทรงเป็นความสว่างแห่งพระสิริของพระองค์ และเป็นพระฉายาที่แท้จริงแห่งพระองค์

I2. สิบร 1:5 เพราะว่ามีผู้ใดบ้างในบรรดาทูตสวรรค์ที่พระองค์ได้ตรัสแก่เขาในเวลาใดว่า 'ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว' และยังตรัสอีกว่า 'เราจะเป็นบิดาของเข และเขาจะเป็นบุตรของเรา' [G4416 prototokos ■] (6) และอีกครั้งหนึ่งเมื่อพระองค์ทรงนำพระบุตรองค์หัวปีนั้นเข้ามาในโลก พระองค์ก็ตรัสว่า 'ให้บรรดาพวกทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระเจ้านมัสการท่าน'

พระองค์ตรัสกับทูตสวรรค์องค์ใดบ้างว่า เจ้าเป็นบุตรของเรา? --> ให้ทูตสวรรค์ทั้งปวงของพระเจ้านมัสการพระองค์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า บทแรกทั้งบทของหนังสือฮีบรูวางข้อโต้แย้งเดียวที่ยาวต่อเนื่อง ข้อโต้แย้งนั้นคือพระบุตรไม่ใช่ทูตสวรรค์และไม่เคยเป็นทูตสวรรค์เลย ประเด็นนี้ควรสังเกตในการศึกษาที่พึงใช้หน้ากระดาษจำนวนมากกล่าวถึงบุคคลที่เรียกว่า "ทูตแห่งพระเยโฮวาห์" คำภาษาฮีบรู malak หมายถึงภารกิจที่ถูกส่งไป พระบุตรของพระเจ้าเองทรงกระทำภารกิจนั้นในบางครั้งในพันธสัญญาเดิม แต่ผู้เขียนหนังสือฮีบรูจะไม่ยอมให้ผู้ใดจัดพระบุตรไว้ในหมู่ทูตสวรรค์ที่ถูกสร้างขึ้น เหล่าทูตสวรรค์ถูกส่งให้นมัสการพระบุตร)

I3. สิบร 1:8 แต่ส่วนพระบุตรนั้น พระองค์ตรัสว่า 'โอ พระเจ้าข้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์และเป็นนิตย์ ราชอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นที่สถิตของพระองค์เที่ยงธรรม (9) พระองค์ทรงรักความชอบธรรม และทรงเกลียดชังความชั่วช้า ฉะนั้นพระเจ้า คือ พระเจ้าของพระองค์ ได้ทรงเจิมพระองค์ไว้ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์' (10) และ 'องค์พระผู้เป็นเจ้าเจ้าข้า เมื่อเดิมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถกิจของพระองค์' (11) สิ่งเหล่านี้จะพิณาศไป แต่พระองค์ทรงดำรงอยู่ สิ่งเหล่านี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม (12) พระองค์จะทรงเปลี่ยนสิ่งเหล่านี้ไว้ดุจเสื้อคลุม และสิ่งเหล่านั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไป แต่พระองค์ยังทรงเป็นอย่างเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด'

แต่ตรัสถึงพระบุตรว่า โอ พระเจ้า ราชบัลลังก์ของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ --> พระองค์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ในเบื้องต้นพระองค์ทรงวางฐานแห่งแผ่นดินโลก

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: อ่านคำหาคำแรกของฮีบรู 1:8 อีกครั้ง: "แต่ตรัสถึงพระบุตรว่า" ประโยคนี้ไม่ใช่ความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนพระธรรมฮีบรูเกี่ยวกับพระเยซู ประโยคนี้บันทึกไว้ว่าพระเจ้าพระบิดาตรัสโดยตรงกับพระบุตร พระเจ้าพระบิดาทรงเรียกพระบุตรว่า "โอ พระเจ้า" จากนั้นพระเจ้าพระบิดาทรงเรียกพระบุตรว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า" จากนั้นพระเจ้าพระบิดาทรงให้เกียรติพระบุตรว่าเป็นผู้ทรงสร้างแผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์ หากผู้ใดต้องการโต้แย้งว่าพระบุตรไม่เคยถูกเรียกว่าพระเจ้าในพระคัมภีร์เลย ผู้นั้นจะต้องอธิบายข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ ซึ่งพระบิดาทรงเรียกพระบุตรว่าพระเจ้า)

มุมมองที่แตกต่างกัน แต่เป็นภาพเดียวกัน — บทเพลงที่เขียนขึ้นเพื่อกษัตริย์ และพระบิดาทรงยกมาตรัสกับพระบุตรของพระองค์

สดุดี 45:6 โอ พระเจ้าข้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์และเป็นนิตย์ ราชอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นที่สถิตของพระองค์เที่ยงธรรม (7) พระองค์ทรงรักความชอบธรรมและทรงเกลียดชังความชั่วช้า ฉะนั้นพระเจ้าคือพระเจ้าของพระองค์ท่านได้ทรงเจิมพระองค์ท่านไว้ ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์ท่าน

โอ ข้าแต่พระเจ้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์นิรันดร์ --> พระเจ้า คือพระเจ้าของพระองค์ ได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพวกพ้องของพระองค์

สดุดี 102:25 เมื่อเดิมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถกิจของพระองค์ (26) สิ่งเหล่านี้จะพิณาศไป แต่พระองค์จะทรงดำรงอยู่ บรรดาสิ่งเหล่านี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม พระองค์จะทรงเปลี่ยนสิ่งเหล่านี้ไว้ดุจเสื้อคลุม และสิ่งเหล่านั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไป (27) แต่พระองค์ยังทรงเป็นอย่างเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด

เมื่อถึงเดิมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก --> พระองค์ทรงเป็นอยู่เหมือนเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: นี่คือการอ่านสองข้อความคู่กันเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง สดุดี 45 เป็นเพลงแห่งงานสมรส สดุดี 102 เป็นคำอธิษฐานของชายผู้ตกอยู่ในความทุกข์ยาก ในสดุดี 102 ถ้อยคำเหล่านี้กล่าวถึงพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงสร้างโลก สดุดีทั้งสองบทถูกเขียนขึ้นก่อนการประสูติของพระเยซูที่เมืองเบธเลเฮมหลายศตวรรษ ฮีบรู บทที่ 1 อ้างอิงสดุดีทั้งสองบทนี้ ฮีบรู บทที่ 1 นำเสนอสดุดีทั้งสองบทว่าเป็นถ้อยคำของพระเจ้าพระบิดา ฮีบรู บทที่ 1 นำสดุดีทั้งสองบทมาประยุกต์ใช้กับพระบุตร จึงสร้างความแตกต่างเล็กน้อยของถ้อยคำระหว่างสดุดีต้นฉบับกับคำอ้างอิงในฮีบรู บทที่ 1 พระคัมภีร์ไม่ได้ปิดบังความแตกต่างเล็กน้อยเหล่านี้ และการศึกษานี้ก็ไม่ได้ปิดบังเช่นกัน สิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงระหว่างสดุดีกับฮีบรู บทที่ 1 คือตัวตนของบุคคลที่ถ้อยคำเหล่านี้กล่าวถึง)

จ. พระเยโฮวาห์ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า — ข้อพระคัมภีร์ที่ยุติการโต้แย้ง

J1. สดุดี 110:1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า "จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของเจ้าเป็นแท่นรองเท้าของเจ้า" [H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■] (2) พระเยโฮวาห์จะทรงใช้คทาทรงฤทธิของพระองค์ท่านไปจากศิโยน จงครอบครองท่ามกลางศัตรูของพระองค์ท่านเถิด

พระเยโฮวาห์ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา --> จนกว่าเราจะกระทำศัตรูของเจ้าให้เป็นแท่นรองเท้าของเจ้า

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: ข้อความบรรทัดเดียวนี้ในสดุดี 110:1 มีความหมายมากกว่าที่การอ่านครั้งแรกจะแสดงให้เห็น ในภาษาอังกฤษ คำทั้งสองคำถูกพิมพ์ว่า "Lord" สิ่งเดียวที่บอกความแตกต่างคือการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ คำแรกพิมพ์ด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด คือ LORD คำที่สองไม่ใช่

พิมพ์ด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด เบื้องหลังภาษาอังกฤษนี้ เป็นคำภาษาฮีบรูที่แตกต่างกันสองคำ คำภาษาฮีบรูคำแรกคือพระนามแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า คือ เยโฮวาห์ (H3068) ตัวพิมพ์ใหญ่ในพระคัมภีร์ KJV หมายถึงคำภาษาฮีบรูที่อยู่เบื้องหลังคือ เยโฮวาห์เสมอ คำภาษาฮีบรูคำที่สองคือ อาโดเน (H113) ซึ่งเป็นคำที่หมายถึงเจ้านายหรือผู้ปกครอง รูปแบบของคำว่า อาโดเน ที่ใช้ที่นี่อ่านว่า "องค์เจ้านายของข้าพเจ้า" ดาวิดผู้เขียนสดุดีบทนี้ บันทึกว่าพระเจ้าตรัสกับผู้ที่ซึ่งดาวิดเรียกว่าองค์เจ้านายของตนเอง บัดนี้ลองพิจารณาคำถามง่ายๆ นี้ ดาวิดเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล แล้วใครคือองค์เจ้านายของเขา คำตอบยิ่งแปลกขึ้นไปอีกเมื่อเราจำได้ว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าพระคริสต์จะเสด็จมาจากครอบครัวของดาวิดเอง ในหลายชั่วอายุคนต่อมา คนทั่วไปมักไม่เรียกเหลนของตนเองว่า "องค์เจ้านายของข้าพเจ้า")

J2. พระองค์ทรงถามพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยพระองค์เอง และไม่มีใครสามารถตอบได้

มัทธิว 22:41 เมื่อพวกฟาริสียังประชุมอยู่ที่นั่น พระเยซูทรงถามพวกเขาว่า (42) "พวกท่านคิดอย่างไรด้วยเรื่องพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นเชื้อสายของดาวิด" เขาตอบพระองค์ว่า "เป็นเชื้อสายของดาวิด" (43) พระองค์ตรัสถามเขาว่า "ถ้าอย่างนั้นเป็นไฉนดาวิดโดยเดชพระวิญญาณจึงได้เรียกพระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า และรับสั่งว่า (44) 'องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน' (45) ถ้าดาวิดเรียกพระองค์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะเป็นเพียงเชื้อสายของดาวิดอย่างไรได้" (46) ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอาจตอบพระองค์สักคำหนึ่ง ตั้งแต่นั้นมา ไม่มีใครกล้าซักถามพระองค์ต่อไป

ถ้าดาวิดเรียกท่านว่าองค์เจ้านาย แล้วท่านจะเป็นบุตรของดาวิดได้อย่างไร --> และไม่มีผู้ใดสามารถตอบท่านได้สักคำ

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: พระเยซูไม่ได้ตรัสบอกคำตอบของคำถามของพระองค์เองแก่พวกฟาริสีในมัทธิว 22:41-46 พระเยซูทรงถามคำถามนั้นแล้วปล่อยให้คำถามนั้นค้างไว้โดยไม่มีการตอบ คำถามนั้นยังคงไม่มีคำตอบแม้กระทั่งทุกวันนี้ และคำถามนั้นก็ยังคงมีคำตอบเดียวเท่านั้นที่เหมาะสม พระคริสต์ทรงเป็นบุตรของดาวิดตามเนื้อหนึ่ง พระคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของดาวิดตามสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นก่อนที่จะดาวิดบังเกิด)

J3. เปโตรใช้ข้อพระคัมภีร์เดียวกันนี้ในวันที่คริสตจักรเริ่มต้น

กิจการของอัครทูต 2:32 พระเยซูนี้พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้คืนพระชนม์แล้ว ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยานในข้อนี้ (33) เหตุฉะนั้นเมื่อพระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ขึ้น และครั้นพระองค์ได้ทรงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาตามพระสัญญา พระองค์ได้ทรงเทฤทธิ์เดชนี้ลงมา ดังที่ท่านทั้งหลายได้ยินและเห็นแล้ว (34) เหตุว่าท่านดาวิดไม่ได้ขึ้นไปยังสวรรค์ แต่ท่านได้กล่าวว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา' (35) จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน' (36) เหตุฉะนั้นในห้วงศวันอิสราเอลทั้งปวงทราบแน่นอนว่า พระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูนี้ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขน ทรงตั้งขึ้นให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระคริสต์"

ดาวิดมิได้ขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ --> พระเจ้าทรงตั้งพระเยซูของคัมภีร์ ผู้ที่ท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้บนไม้กางเขนให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: คำโต้แย้งของเปโตรในกิจการ 2:29-36 นั้นสั้นมาก คำโต้แย้งของเปโตรไม่ต้องอาศัยความฉลาดแกมโกงใดๆ ดาวิดเขียนถึงบางคนที่นั่งลงเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ดาวิดไม่เคยขึ้นไปนั่งเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าเลย คนหนึ่งสามารถไปดูโมเมนต์ฝังศพของดาวิดได้ เปโตรกล่าวไว้เมื่อไม่กี่ปีก่อนหน้านั้น ฉะนั้นเพลงสดุดีนี้จึงไม่ได้กล่าวถึงดาวิด แล้วเปโตรก็เอ่ยชื่อบุคคลที่เพลงสดุดีนี้กล่าวถึง เปโตรเอ่ยชื่อบุคคลนี้โดยไม่ผ่อนปรนแม้แต่แต่น้อย ว่า "พระเยซูของคัมภีร์แหละที่ท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขน" เปโตรเรียกบุคคลนี้ว่า "ทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์")

J4. unเพลงสรรเสริญบทเดียวกันนี้กล่าวอีกสิ่งหนึ่ง — และหนังสือฮีบรูสร้างข้อโต้แย้งทั้งหมดบนสิ่งนั้น

สดุดี 110:4 พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแล้วและจะไม่เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ว่า "เจ้าเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค"

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิญาณไว้แล้ว และจะไม่ทรงเปลี่ยนพระทัย --> ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างเมลคีเซเดค

ฮีบรู 5:5 ในท่านองเดียวกัน พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงยกย่องพระองค์เองขึ้นเป็นมหาปุโรหิต แต่เป็นโดยพระเจ้า ผู้ได้ตรัสกับพระองค์ว่า 'ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว' (6) เหมือนพระองค์ได้ตรัสอีกแห่งหนึ่งว่า 'ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค'

พระคริสต์มิได้ทรงยกย่องพระองค์เองให้เป็นมหาปุโรหิต --> ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างเมลคีเซเดค

ฮีบรู 7:3 บิดามารดาและตระกูลของท่านก็ไม่มี วันเกิดวันตายก็เช่นกัน แต่เป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า เมลคีเซเดคนั้นแหละดำรงอยู่เป็นปุโรหิตชั่วกัปชั่วกัลป์

ไม่มีเริ่มต้นแห่งวันหรือสิ้นสุดแห่งชีวิต --> ดำรงอยู่เป็นปุโรหิตตลอดไป

ฮีบรู 7:24 แต่ฝ่ายพระองค์นี้ โดยเหตุที่พระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ ตำแหน่งปุโรหิตของพระองค์จึงไม่แปรปรวน (25) ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิตย์ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอด เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์เพื่อเสนอความให้คนเหล่านั้น

พระองค์ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์ + ทรงมีตำแหน่งปุโรหิตที่ไม่เปลี่ยนแปลง --> พระองค์ทรงสามารถช่วยพวกเขาให้รอดได้จนถึงที่สุด

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: สดุดีบทหนึ่งบทหนึ่งบรรทัดหนึ่งบรรทัด เนื้อหามากมาย สดุดี 110 กล่าวถึงผู้หนึ่งที่ดาวิดเรียกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน ประทับ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า สดุดี 110 กล่าวถึงกษัตริย์ผู้ปกครองจากศิโยน สดุดี 110 กล่าวถึงปรีดิ์เป็นนิตย์ ตามอันดับที่เก่าแก่กว่าตำแหน่งปรีดิ์ของอิสราเอล ซึ่งพระเจ้าทรงปฏิญาณไว้ด้วยคำสาบานที่พระเจ้าจะไม่ทรงถอนคืน ในอิสราเอลโบราณ ธรรมเนียมปฏิบัติได้แยกตำแหน่งกษัตริย์และตำแหน่งปรีดิ์ออกจากกัน ชายคนหนึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้ดำรงทั้งสองตำแหน่งภายใต้ธรรมเนียมปฏิบัตินั้น สดุดี 110 มอบทั้งสองตำแหน่งให้แก่บุคคลผู้เดียว หนังสือฮีบรูใช้เวลาหลายบทอธิบายว่าบุคคลนั้นคือผู้ใด)

K. ทรงเป็นขึ้นจากอุโมงค์ฝังศพ — และทรงพระชนม์อยู่ในท่าน

K1. ข้อเท็จจริงนั้นเอง และวิธีที่ได้รับการถ่ายทอดมา

1 โครินธ์ 15:3 เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายก่อน คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ (4) และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สามพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น

พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพราะบาปทั้งหลายของเราตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ + พระองค์ทรงถูกฝังไว้ + พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ในวันทีสาม

1 โครินธ์ 15:20 แต่บัดนี้พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้ว

พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกในบรรดาคนที่ล่วงหลับไปแล้ว

K2. การฟื้นคืนพระชนม์พิสูจน์อะไรเกี่ยวกับพระองค์

โรม 1:3 เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้บังเกิดในเชื้อสายของดาวิดฝ่ายเนื้อหนัง (4) แต่ฝ่ายพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์นั้นบังเกิดด้วยฤทธิ์เดช คือโดยการเป็นขึ้นมาจากความตายว่า เป็นพระบุตรของพระเจ้า

ทรงบังเกิดจากเชื้อสายของดาวิดตามเนื้อหนัง --> ทรงได้รับการประกาศว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วยฤทธิ์เดช โดยการเป็นขึ้นมาจากความตาย

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: เปาโลวางคำตอบทั้งสองส่วนไว้ในประโยคเดียวกันอีกครั้ง ตามลำดับ ใน โรม 1:3-4 พระเยซูทรงมาจากเชื้อสายของดาวิด ตามเนื้อหนัง พระเยซูทรงได้รับการประกาศว่าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วยฤทธิ์เดช โดยการทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย บุคคลใดก็สามารถอ้างได้ว่าตนเป็นพระบุตรของพระเจ้า มีเพียงพระเยซูเท่านั้นที่การอ้างนั้นได้รับการพิสูจน์ด้วยการทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย)

K3. พันธสัญญาเดิมกล่าวไว้ก่อน

สดุดี 16:10 เพราะพระองค์จะไม่ทรงทิ้งจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในนรก ทั้งจะไม่ทรงให้องค์บริสุทธิ์ของพระองค์เปื่อยเน่าไป (11) พระองค์จะทรงสำแดงวิถีแห่งชีวิตแก่ข้าพระองค์ ต่อพระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานอย่างเปี่ยมล้น ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์มีความพลีพิณอยู่เป็นนิตย์

พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งจิตวิญญาณของข้าพเจ้าไว้ในนรก --> ก็จะไม่ทรงยอมให้องค์บริสุทธิ์ของพระองค์เห็นความเปื่อยเน่า

กิจการของอัครทูต 2:29 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีใจกล้าที่จะกล่าวแก่ท่านทั้งหลายถึงดาวิดบรรพบุรุษของเราว่า ท่านสิ้นพระชนม์แล้วถูกฝังไว้ และอุโมงค์ฝังศพของท่านยังอยู่กับเราจนถึงทุกวันนี้ (30) ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์และทราบวาทะพระเจ้าตรัสสัญญาไว้แก่ท่านด้วยพระปฏิญาณว่า พระองค์จะทรงประทานผู้หนึ่งจากบ้านเอวของท่าน และตามเนื้อหนังนั้น พระองค์จะทรงยกพระคริสต์ให้ประทับบนพระที่นั่งของท่าน (31) ดาวิดก็ทรงล่วงรู้เหตุการณ์นี้ก่อน จึงทรงกล่าวถึงการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ว่า จิตวิญญาณของพระองค์ไม่ต้องละไว้ในนรก ทั้งพระมั่งสละของพระองค์ก็ไม่เปื่อยเน่าไป

ดาวิดได้สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้แล้ว --> ท่านได้เห็นการนี้ล่วงหน้าและกล่าวถึงการเป็นขึ้นจากตายของพระคริสต์

K4. และบัดนี้ — พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ในผู้คนที่พระองค์ทรงช่วยให้รอด

โรม 8:11 แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่าน เป็นขึ้นมาใหม่ด้วย โดยพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย

พระวิญญาณของพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูเป็นขึ้นจากความตายสถิตอยู่ในท่าน --> พระองค์จะทรงให้กายซึ่งจะต้องตายของท่านมีชีวิตด้วย

กาลาเทีย 2:20 ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ใช่ข้าพเจ้าเองมีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์ --> ไม่ใช่ข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่พระคริสต์ทรงพระชนม์อยู่ในข้าพเจ้า

โคโลสี 1:27 พระเจ้าทรงชอบพระทัยที่จะสำแดงให้คนต่างชาติรู้ว่า อะไรเป็นความมั่งคั่งของสงสาราศีแห่งข้อลึกลับนี้คือที่พระคริสต์ทรงสถิตในท่านอันเป็นที่หวังแห่งสงสาราศี [G3466 musterion ■]

ความล้าลึกนี้ = พระคริสต์ในท่านทั้งหลาย ความหวังแห่งศักดิ์ศรี

ยอห์น 14:23 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะประพฤติตามคำของเรา และพระบิดาของเราจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขาและจะอยู่กับเขา

ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะรักษาคำของเรา --> เราจะมาหาเขา และจะอยู่กับเขา

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: จงติดตามแนวทางทั้งหมดของการศึกษาไปจนถึงข้อสรุป พระเยซูทรงอยู่กับพระบิดาก่อนที่สิ่งใดจะถูกสร้างขึ้น พระเยซูทรงปรากฏแก่มนุษย์ในพันธสัญญาเดิม และคนเหล่านั้นก็มีชีวิตอยู่ พระเยซูประสูติจากสตรีในเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่ง พระเยซูถูกประหารบนไม้กางเขน นอกเมือง พระเยซูทรงออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ พระคัมภีร์บันทึกกล่าวว่าพระเยซูทรงพระชนม์อยู่ในตัวมนุษย์ ข้อสรุปนี้คือสิ่งที่การศึกษาไม่ไปตลอดมา จุดประสงค์ของการศึกษานี้ไม่เคยเป็นการเอาชนะการโต้แย้งว่าพระเยซูคือใคร จุดประสงค์ของการศึกษานี้คือ ผู้ที่ทรงเป็นทั้งหมดนี้ทรงปรากฏจะสถิตอยู่ภายในท่าน จงสังเกตยอห์น 14:23 ด้วย: "เราทั้งสองจะมา" เสียงพหูพจน์ที่เปิดพระคัมภีร์ในปฐมกาล 1:26 ยังคงปรากฏอยู่ที่นี่)

L. พระองค์จะเสด็จกลับมา — และทางเลือกก็คงอยู่ตลอดไป

L1. พระองค์กำลังเสด็จมา และทุกดวงตาจะเห็นพระองค์

กิจการของอัครทูต 1:9 เมื่อพระองค์ตรัสเช่นนั้นแล้ว ในขณะที่เขาทั้งหลายกำลังพิณิจดู พระองค์ก็ถูกรับขึ้นไป และมีเมฆคลุมพระองค์ให้พ้นสายตาของเขา (10) เมื่อเขากำลังเขม่นดูฟ้าเวลาที่พระองค์เสด็จขึ้นไปนั้น ดูเถิด มีชายสองคนสวมเสื้อขาวมายืนอยู่ข้างๆเขา (11) สองคนนั้นกล่าวว่า "ชาวกาลิลีเอ๋ย เหตุไฉนท่านจึงยืนเขม่นดูฟ้าสวรรค์ พระเยซูองค์นี้ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น"

พระเยซูองค์นี้เองจะเสด็จกลับมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จขึ้นไปสู่สวรรค์นั้น

วิวรณ์ 1:7 ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวงและคนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้เพราะพระองค์' จงเป็นไปอย่างนั้น เอเมน

ทุกนัยน์ตาจะเห็นพระองค์ + คนทั้งหลายที่ได้แทงพระองค์นั้นด้วย

L2. 2 เธสะโลนิกา 1:7 และที่จะทรงให้ท่านทั้งหลายที่ได้รับความยากลำบากนั้น ได้รับความบรรเทาด้วยกับเรา เมื่อพระเยซูเจ้าจะปรากฏองค์จากสวรรค์ พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์ของพระองค์ **[G1557 ekdikesis ■]** (8) ในเพลงเพลงจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (9) คนเหล่านั้นจะได้รับโทษอันเป็นความพิณาศินันตร์ พ้นไปจากพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และจากสงาราศีแห่งพระอาณภาพของพระองค์ (10) ในวันนั้น เมื่อพระองค์จะเสด็จมาเพื่อรับเกียรติในพวกวิสุทธิชนของพระองค์ และเพื่อให้เป็นที่อัศจรรย์ใจแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ (เพราะท่านก็ได้เชื่อคำพยานของเรา)

ด้วยเพลงเพลง ทรงลงโทษแก่คนที่ไม่รู้จักพระเจ้า และไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐ --> เมื่อพระองค์เสด็จมาเพื่อรับพระสิริในวิสุทธิชนของพระองค์

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: อ่าน 2 เธสะโลนิกา 1:8 อย่างช้าๆ 2 เธสะโลนิกา 1:8 กล่าวถึงคนสองกลุ่ม ไม่ใช่กลุ่มเดียว กลุ่มแรกไม่รู้จักพระเจ้า กลุ่มที่สองไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐ การรู้จักและการเชื่อฟังถูกกล่าวไว้ด้วยกันในข้อเดียวกัน สังเกต 2 เธสะโลนิกา 1:10 ด้วย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประโยคเดียวกัน การเสด็จมาครั้งเดียวกันของพระเยซูที่เป็นไฟสำหรับคนกลุ่มหนึ่งนั้น เป็นพระสิริสำหรับคนอีกกลุ่มหนึ่ง นี่คือการกระทำเดียวกัน ท่านนั้น ว่าคนคนหนึ่งจะอยู่ฝ่ายใดของเหตุการณ์นั้น ถูกตัดสินใจในตอนนี้ ไม่ใช่ภายหลัง)

L3. วิวรณ์ 19:11 แล้วข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงมานั้นมีพระนามว่า "สัตย์ซื่อและสัตย์จริง" พระองค์ทรงพิพากษาและกระทำสงครามด้วยความชอบธรรม (12) พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน และพระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง (13) พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ "พระวาตะของพระเจ้า"

พระองค์ผู้ทรงประทับบนหลังม้านั้นมีพระนามว่าชื่อสัตย์และสัตย์จริง --> พระนามของพระองค์ได้ชื่อว่าพระวาตะของพระเจ้า

วิวรณ์ 19:16 พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุษของพระองค์ว่า "พระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง"

พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง และพระเจ้าเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งปวง

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: สังเกตข้อความสั้นๆ ข้อหนึ่งในวิวรณ์ 19:12 พระเยซูทรงมีพระนามที่เขียนไว้ซึ่งไม่มีใครรู้จัก แต่พระองค์เพียงผู้เดียวทรงทราบพระนามนั้น พระนามที่การศึกษานี้ได้รับปรากฏอยู่ในตอนเดียวกันนี้ พระนามเหล่านั้นคือ สัตย์ซื่อและสัตย์จริง พระวจนะของพระเจ้า กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย)

L4. หนังสือเล่มต่าง ๆ ถูกเปิดออก

วิวรณ์ 20:11 ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และเห็นพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศก็อันตรธานไปจากพระพักตร์พระองค์ และไม่มีที่อยู่อำหรับแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศนั้นต่อไปเลย (12) ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และหนังสือต่างๆก็เปิดออก หนังสืออีกม้วนหนึ่งก็เปิดออกด้วย

คือหนังสือแห่งชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้วก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามที่เขาได้กระทำ (13) ทะเลก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและนรกก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในที่เหล่านั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนหมดทุกคน (14) แล้วความตายและนรกก็ถูกผลักทิ้งลงไปในบึงไฟ นี่แหละเป็นความตายครั้งที่สอง (15) และผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปในบึงไฟ

หนังสือม้วนเหล่านั้นถูกเปิดออก + หนังสือม้วนอีกเล่มหนึ่งถูกเปิดออก ซึ่งก็คือหนังสือแห่งชีวิต --> ผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตก็ถูกทิ้งลงไปในบึงไฟ

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: หนังสือสองประเภทปรากฏที่พระที่นั่งในวิวรณ์ 20:12 หนังสือประเภทหนึ่งบันทึกสิ่งที่ผู้คนได้กระทำ อีกประเภทหนึ่งบันทึกชื่อ เรียกว่าหนังสือแห่งชีวิต วิวรณ์ 20:12 ไม่ได้กล่าวว่าผู้ใดได้รับความรอดโดยสิ่งที่บันทึกไว้ในหนังสือแห่งการกระทำ วิวรณ์ 20:15 กล่าวว่าสิ่งเดียวที่ตัดสินผลสัมฤทธิ์คือชื่อของบุคคลนั้นถูกจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตหรือไม่)

L5. ทางเลือก ที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนที่สุดเท่าที่พระคัมภีร์เคยกล่าวสิ่งใด

ยอห์น 3:18 ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกพิพากษา แต่ผู้ที่ไม่ได้เชื่อก็ต้องถูกพิพากษาอยู่แล้ว เพราะเขามีได้เชื่อในพระนามพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า

ผู้ที่ไม่เชื่อก็ถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว

ยอห์น 3:36 ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อในพระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา

ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์

โรม 6:23 เพราะว่าการค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ค่าจ้างของความบาปคือความตาย --> แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์โดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: โรม 6:23 เป็นข้อพระคัมภีร์หลักของการศึกษาทั้งหมดนี้ โรม 6:23 เป็นประโยคสั้นๆ ประโยคเดียวที่มีสองส่วน บาปมีค่าจ้างที่ต้องชำระ และค่าจ้างนั้นคือความตาย ค่าจ้างนั้นถูกชำระได้สองทาง ทางหนึ่งคือบุคคลนั้นชำระเองตลอดไป หรืออีกทางหนึ่งคือบุคคลนั้นรับสิ่งที่พระเยซูทรงชำระไว้แล้วในฐานะของประทาน นั่นคือการเลือกทั้งหมด ไม่มีใครหลีกเลี่ยงการเลือกนี้ได้ เพราะการไม่เลือกก็เหมือนกับ การเลือกทางแรก ทุกสิ่งในการศึกษานี้ ตั้งแต่ "ให้เราสร้างมนุษย์" ในปฐมกาล 1:26 จนถึงพระที่นั่งในวิวรณ์ 20 ส่วนมุ่งไปสู่การตัดสินใจนั้นเพียงหนึ่งเดียว ยังมีเวลาที่จะทำการตัดสินใจนั้น พระเยซูยังทรงเรียกอยู่)

L6. กิจการของอัครทูต 4:12 ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า"

ในผู้อื่นไม่มีความรอดเลย --> ไม่มีนามอื่นใดภายใต้ฟ้าสวรรค์ที่ประทานแก่นมนุษย์ ซึ่งเราทั้งหลายจะต้องรอดโดยนามนั้น

ปิดท้าย

วิวรณ์ 22:17 พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า "เชิญมาเถิด" และให้ผู้ใดได้ยินกล่าวว่า "เชิญมาเถิด" และให้ผู้ใดกระหายเข้ามา ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย

พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า เชิญมาเถิด --> ผู้ใดที่มีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย

ยอห์น 3:17 เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงใช้พระบุตรของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อจะพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยโลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น

พระเจ้ามิได้ทรงใช้พระบุตรเข้ามาในโลกเพื่อพิพากษาลงโทษโลก --> แต่เพื่อโลกจะได้รับ ความรอดโดยพระองค์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: คำเชื่อเชิญสุดท้ายในพระคัมภีร์ไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ คำเชื่อเชิญสุดท้ายในพระคัมภีร์นั้นเสนอให้แก่ทุกคน คำที่ใช้คือ "ผู้ใดก็ตาม" คำว่า "ผู้ใดก็ตาม" ไม่ทิ้งใครไว้เลย โดยตั้งใจ นี่รวมถึงคนที่เลวร้ายที่สุดที่กำลังอ่านการศึกษานี้ นี่รวมถึงคนที่ปฏิเสธมาแล้วหลายปี พระเยซู ผู้ทรงเป็นทั้งหมดนี้ คือผู้ที่ตรัสว่า จงมา สิ่งที่คุณเราต้องทำมีเพียงมาและรับน้ำแห่งชีวิต)

แบบทดสอบฝึกฝน

1. สิบร 9:22 — และตามพระราชบัญญัตินั้น เกือบทุกสิ่งจะถูกชำระให้บริสุทธิ์ด้วยโลหิต

- a) เพราะชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด
- b) และถ้าไม่มีการหลั่งโลหิตก็ไม่มีการทรงยกโทษ
- c) เพราะว่าเลือดนั้นเป็นสิ่งที่ทำการลบมลทินโทษสำหรับจิตวิญญาณ

2. โรม 5:8 — แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เรา คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น

- a) เราจะถูกรอดจากพระพิโรธโดยพระองค์
- b) เราคืนดีกับพระเจ้าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระองค์

- c) พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา
3. สิบร 1:8 — แต่ตรัสถึงพระบุตรว่า โอ ข้าแต่พระเจ้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์
- ธารพระกรแห่งความชอบธรรมเป็นธารพระกรแห่งราชอาณาจักรของพระองค์
 - ธารพระกรแห่งราชอาณาจักรของพระองค์เป็นธารพระกรที่เที่ยงธรรม
 - และการปกครองจะอยู่บนป้าของท่าน
4. สดุดี 110:1 — พระเยโฮวาห์ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา
- จนกว่าเราจะกระทำศัตรูของเจ้าให้เป็นแท่นรองเท้าของเจ้า
 - จนกว่าเราจะกระทำศัตรูของเจ้าให้เป็นแท่นรองเท้าของเจ้า
 - จนกว่าเราจะกระทำศัตรูของเจ้าให้เป็นแท่นรองเท้าของเจ้า
5. 1 โครินธ์ 15:20 — แต่บัดนี้พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว
- และทรงเป็นผลแรกของบรรดาคนที่ล่วงหลับไปแล้ว
 - และพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาในวันที่สามตามที่พระคัมภีร์เขียนไว้
 - และพระองค์จะไม่ทรงให้ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์เห็นความเปื่อยเน่า
6. วิวรณ์ 1:7 — ดูเถิด พระองค์เสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆ:
- และมีเมฆคลุมพระองค์ไว้ให้พ้นสายตาของพวกเขา
 - และนัยน์ตาทุกคนจะเห็นพระองค์
 - และเป็นที่น่าประหลาดใจในบรรดาคนที่ทั้งปวงที่เชื่อ
7. 2 เรสะโลนิกา 1:9 — ผู้ซึ่งจะได้รับโทษอันตราถึงพิณาศเป็นนิตย์จากพระพิภพขององค์พระผู้เป็นเจ้า:
- และจากพระสิริแห่งฤทธาภาพของพระองค์
 - ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง
 - และเพื่อพระสิริแห่งพระบาบียของพระองค์

เฉลย: 1-b, 2-c, 3-a, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

การศึกษานี้แยกแยะแบบอย่างไร

คำพูดมีความสำคัญอย่างไร: คำภาษาอังกฤษคำเดียวคือ "LORD" แทนคำภาษาฮีบรูสองคำที่แตกต่างกันในสดุดี 110:1 คำภาษาฮีบรูทั้งสองคำคือ เยโฮวาห์ (H3068) และ อาโดเน (H113) ข้อได้แก่ทั้งหมดที่พระเยซูทรงยกขึ้นในมัทธิว 22:45 ตั้งอยู่บนความแตกต่างนั้น

--> สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับคุณอย่างไร: พระเยซูไม่ใช่เพียงผู้ที่เสด็จมาแล้วเท่านั้น พระเยซูไม่ใช่เพียงผู้ที่เสด็จมาแล้วเท่านั้น พระเยซูคือผู้ที่ทรงประสงค์จะดำรงอยู่ในตัวคุณเดี๋ยวนี้ (โคโลสี 1:27, กาลาเทีย 2:20)

--> สิ่งนี้หมายความว่าอย่างไรสำหรับนิรันดร์กาล: คำอ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (โรม 6:23) นั่นเป็นเพียงสองวิธีเดียวกันเท่านั้นที่มนุษย์จะชำระหนี้แห่งบาปได้

เส้นทางแยก: สดุดี 110:4 และหนังสือฮีบรูบทที่ 7 เปิดเผยให้เห็นถึงหลักคำสอนทั้งหมดเรื่องตำแหน่งปุโรหิตของเมลคีเซเดค หลักคำสอนนี้พรรณนาถึงกษัตริย์และปุโรหิตที่รวมกันอยู่ในบุคคลเดียว ซึ่งมีมาก่อนธรรมเนียมปฏิบัติ และได้รับการยืนยันด้วยคำปฏิญาณที่พระเจ้าจะไม่ทรงเรียกคืน หลักคำสอนนี้สมควรได้รับการศึกษาอย่างละเอียดในตัวของคุณเอง

--> ทางแยกเล็กน้อย: 2 เรสะโลนิกา 1:7-10 และวิวรณ์ 19:11-16 เปิดไปสู่หลักคำสอนทั้งหมดเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซู หลักคำสอนนี้รวมถึงความแน่นอนของการเสด็จกลับมาของพระเยซู ความจับพลันของการเสด็จกลับมาของพระเยซู และคำบัญชาให้เผ่าคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซู จงกล่าวให้ชัดเจนว่า พระคัมภีร์ระบุความแน่นอนของการเสด็จกลับมาของพระเยซู และปฏิเสธที่จะให้กำหนดเวลาของการเสด็จกลับมาของพระเยซู (มัทธิว 24:36, กิจการ 1:7) พันธกิจนี้ปฏิเสธที่จะให้กำหนดเวลาของการเสด็จกลับมาของพระเยซูเช่นกัน

คำเชิญที่เปิดกว้าง — ไม่ว่าท่านจะเป็นใคร โปรดอ่านต่อไป

คุณไม่จำเป็นต้องเป็นคริสเตียนเพื่อจะอ่านการศึกษานี้ หลายสิ่งอาจนำคุณมาที่นี่ การค้นหาอาจนำคุณมาที่นี่ การโต้เถียงอาจนำคุณมาที่นี่ คำถามที่คุณแบกไว้มาหลายปีอาจนำคุณมาที่นี่ ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับความเชื่อของคนอื่นอาจนำคุณมาที่นี่ ทุกสิ่งบนเว็บไซต์นี้เป็นของคุณ ไม่มีค่าใช้จ่าย เป็นภาษาของคุณเอง เราไม่เคยถามชื่อของคุณ เราไม่เคยถามประเทศของคุณ เราไม่เคยถามว่าคุณเชื่ออะไร การศึกษาเพียงเรื่องเดียวไม่อาจบรรยายพระเยซูได้อย่างครบถ้วน เราทบทวนทุกสิ่งที่มีให้กับคำถามนี้ และการศึกษานี้ก็ยังคงเดินเพียงเส้นทางเดียวผ่านพระคัมภีร์ พระเยซูทรงดำรงอยู่ก่อนปฐมกาล พระเยซูทรงดำรงอยู่ในเวลานี้ พระเยซูจะเสด็จกลับมา ไม่มีหน้าเดียวที่จะสามารถบรรยายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดให้จบสิ้นได้ มีการศึกษาอีกมากมายรออยู่ที่นั่น การศึกษาเรื่องความเมตตาอยู่ที่นี่ การศึกษาเรื่องปัญญาอยู่ที่นี่ การศึกษาเรื่องความรู้รอบตัวอยู่ที่นี่ การศึกษาเรื่องความอดทนอยู่ที่นี่ การศึกษาเรื่องความเป็นอยู่อย่างพระเจ้ารออยู่ที่นี่ กำลังจะมีการ

ศึกษาเพิ่มเติมอีก อ่านการศึกษาเหล่านี้ตามลำดับใดก็ได้ที่คุณต้องการ ตรวจสอบแหล่งที่มาของเราไปพร้อมกัน ทุกข้อพระคัมภีร์ในการศึกษาเหล่านี้ถูกพิมพ์ไว้อย่างครบถ้วนโดยตั้งใจ คุณไม่จำเป็นต้องเชื่อคำพูดของเราเลยแม้แต่น้อย คุณสามารถชั่งน้ำหนักทุกข้อพระคัมภีร์ด้วยตัวคุณเองได้

คำเชิญอีกหนึ่งข้อตามมาหลังจากข้อนี้ เราจะไม่แสวงหาเป็นว่าคำเชิญนั้นถูกซ่อนไว้ คำเชิญนั้นคือบทเรียนเรื่องสิ่งที่คุณคนหนึ่งต้องทำเพื่อจะได้รับความรอด จงอ่านบทเรียนนั้นด้วยนี้หากท่านต้องการอ่านด้วยนี้ จงอ่านสิ่งอื่นก่อนหากท่านอยากอ่านสิ่งอื่นก่อน ไม่มีใครนับอยู่ ประตูกำลังเปิดอยู่ไม่ว่าจะเลือกทางใด เปาโลได้กล่าวถ้อยคำข้างล่างนี้ในเมืองหนึ่งที่เต็มไปด้วยแท่นบูชาแก่พระต่าง ๆ ที่มีใช้พระเจ้าของท่านเอง เปาโลกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่ผู้คนที่มิได้ทูลขอให้เปาโลมายังเมืองนั้น

กิจการของอัครทูต 17:26 พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติสืบสายโลหิตอันเดียวกันให้อยู่ทั่วพื้นพิภพโลก และได้ทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาอยู่ (27) เพื่อเขาจะได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า และหากเขาจะคลำหาก็คจะได้พบพระองค์ ด้วยพระองค์มิทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย

ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติจากเลือดเนื้อเดียวกัน --> เพื่อให้เขาแสวงหาพระเจ้า และพบพระองค์ + พระองค์ไม่ทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย

คำสำคัญภาษากรีก

“คินดี” — **G2644 katallasso** — เปลี่ยนจากความเป็นศัตรูให้กลายเป็นมิตรภาพ นักลับเข้ามาสู่ความชอบพระทัย คำว่า *Katallasso* บ่งบอกเหตุผลทั้งหมดของกางเขนไว้ในคำเดียว

“การคินดี” — **G2643 katallage** — การฟื้นฟูความโปรดปราน การนำสองฝ่ายที่แยกจากกันกลับมารวมกัน คำที่ลลาเกมาจากรากศัพท์เดียวกันกับคำที่ลลัสโซซายด์ตัน คำที่ลลัสโซซายด์หมายถึงการกระทำแห่งการคินดี (การฟื้นฟูมิตรภาพระหว่างสองฝ่ายที่แยกจากกัน) คำที่ลลาเกหมายถึงผลลัพธ์ของการคินดีนั้น

“การอภัยโทษ” — **G859 aphesis** — การส่งไป; การปลดปล่อย; การปล่อยวาง; การให้อภัย ถ้าไม่มีการหลั่งเลือด ก็ไม่มีการลบล้างบาป

“ปริศนา” — **G3466 musterion** — ความลับ; สิ่งที่เคยถูกซ่อนไว้และบัดนี้ถูกเปิดเผย ในพระคัมภีร์ ความลึกลับไม่เคยเป็นปริศนาที่ต้องไข ความลึกลับในพระคัมภีร์คือความลับที่พระเจ้าทรงตัดสินพระทัยที่จะเปิดเผย

“การแก้แค้น” — **G1557 ekdikesis** — สิ่งที่เกิดขึ้นจากความยุติธรรม; การแก้ไขความผิดให้ถูกต้องอย่างสมบูรณ์ เอ็คดีเคซิส (*Ekdikesis*) เป็นคำที่ใช้ใน 2 เรสโลนิกา 1:8 เอ็คดีเคซิสไม่ได้หมายถึงความโกรธที่ไม่มีการควบคุม เอ็คดีเคซิสหมายถึงความยุติธรรมที่ดำเนินการอย่างครบถ้วน

“บุตรหัวปี” — **G4416 prototokos** — บุตรหัวปี; ผู้ที่เกิดก่อน พระบิดาตรัสว่า "ให้บรรดาทูตสวรรค์ของพระเจ้านมัสการพระองค์" เกี่ยวกับพระบุตร

คำสำคัญภาษาฮีบรู

“พระเยโฮวาห์” — **H3068 Yehovah** — พระนามแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า ซึ่งเขียนไว้ในพระคัมภีร์ฉบับ KJV ว่า LORD ด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ ไม่ว่าคำว่า LORD จะปรากฏเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ใดๆ ในพันธสัญญาเดิม เยโฮวาห์คือพระนามภาษาฮีบรูที่อยู่เบื้องหลังคำภาษาอังกฤษว่า LORD

“องค์พระผู้เป็นเจ้า” — **H113 adown** — เจ้านาย; นาย; เจ้าของ; ผู้ครอบครอง ในสดุดี 110:1 รูปคำ อาโดน อ่านว่า "องค์เจ้านายของข้าพเจ้า" อาโดน เป็นคำภาษาฮีบรูที่แตกต่างจาก เยโฮวาห์ ผู้เป็นพระเยโฮวาห์ที่กำลังตรัสกับองค์เจ้านายของดาวิดในข้อนั้น

SOURCES & CREDITS

Scripture: Thai (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

